

כאשר היה רבי עקיבא פותח לדרוש במעשה מרכבה, פיו היה בסוד הר סיני
וְהָכִי כִּד הָוָה פָּתַח רַבִּי עֲקִיבָא בְּמַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה,
פּוּמִיָּה הָוָה סִינִי ומכיון שמעשה מרכבה הוא כתפילת לחש שהוא

סוד ייחוד זו"ן, שהוא סוד סיני שהוא בחינת עליה וירידה וכנ"ל, לכן כאשר היה רבי עקיבא
 פותח לדרוש במעשה מרכבה, פיו היה בסוד הר סיני, שבו נאמר 'והר סיני עשן כולו' וכך
 היה יוצא הבל מפיו של רבי עקיבא, **וְקָלִיָּה הָוָה סָלָם, דְּבִיָּה מְלָאכִין**
סְלִקִּין וְנִחְתִּין וכן קולו היה כדוגמת סולם שבו היו עולים מלאכים ויורדים, דהיינו
 שהם היו עולים לעורר את הייחוד ויורדים משם בכדי להשפיע את שפע הייחוד. **בְּכָל**
דְּבוּר וְדְבוּר דִּילִיָּה, הָוָה רָכִיב עָלֶיהָ מְלָאךְ מְטִטְרוּן וכן
 בכל דיבור שלו היה רוכב עליו מלאך מטטרו"ן, דהיינו שע"י דיבורו היה ניתן במטטרו"ן כח
 להנהיג את העולם. **אִיהוּ רָכַב לְשִׁכְנִיתָא, דְּכָלִּילָא בִּיהּ סְפִירָן**
 וזה מטטרו"ן הוא מרכבה לשכינה שהיא כלולה מעשר ספירות, דהיינו שעשר ניצוצות
 מהשכינה מתלבשים בו ונותנים לו כח להנהיג (רמ"ק), **עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא,**
דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וָא"ו ה"א מְלָגוּ. דְּשִׁכְנִיתָא [שנג] **כְּלִילָא**
מִ' סְפִירָן, דְּלָבַר והנה ז"א הנקרא עמוד האמצעי הוא סוד שם מ"ה בפנים,
 והשכינה כלולה מעשר ספירות שבחוץ, דהיינו שהיא מלבישה על עשר ספירות ז"א שבפנים
 (יהל אור). **וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיהּ, רָכַב וּמִרְכָּבָה**
 והנה הקב"ה והשכינה הם סוד רכב ומרכבה. (עלות העלות) **עֲמוּדָא**

אור הרשב"י

[שנג] היהל אור גורם ושכינתא.

הלימוד היומי

לע"נ חכם יוסף משה עדס בן חיה אסתר זצ"ל

דְּאִמְצַעִיתָא, רָכַב לְעֵלַת הָעֲלֹת. וּשְׂכִינִיתִיה, רָכַב לְעַמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא והנה ז"א הנקרא העמוד האמצעי הוא סוד רכב לא"ס

שהוא סיבת הסיבות ומכוחו הוא פועל את פעולותיו, והשכינה היא סוד רכב לז"א הנקרא העמוד האמצעי שעל ידה הוא פועל את פעולותיו. **וְעֵלַת הָעֲלֹת אִיהוּ דְּמִיחָד לְכָלָא, וּמִסֵּדֵר לְכָלָא, וְנִהִיר בְּכָלָא** והנה הא"ס שהוא

סיבת הסיבות הוא המייחד את כל העולמות והספירות וההיכלות שבעולמות הנפרדים, וכן הוא מסדר את כל הפרצופים בכדי שהם יעמדו כתיקנם, וכן הוא מאיר בכל הפרצופים.

נְהוֹרִיָּה אֶעְבֵּר בְּנִשְׁמָתָא וְגוֹפָא וְלְבוּשָׁא ואורו עובר ומאיר בז"א

שהוא סוד נשמה, וכן הוא מאיר במלכות שהיא סוד גוף, וכן הוא מאיר בלבוש שהוא

מטטרו"ן. **וְלִית בֵּיהּ שְׁנוּי וְשׁוּתָפוּ וְחוּשְׁבָן וְתִמּוּנָה וְדְמִיּוֹן**

מִכָּל מְרַבָּתָא ואפילו שאורו מאיר לכל לא יתייחס לו שום יחס מהמציאות

התחתון, כי אין בו שום שינוי משינוי ההנהגות כגון מחסד ודין וכיו"ב, כי הוא כדוגמת האור

הנכנס בתוך הכלים בגוונים שונים, שבאור עצמו אין שינוי ורק המראה הנראה מהכלי הוא

משתנה, ולכן בא"ס אין שינוי ואין שותפות ואין חשבון ואין תמונה ואין דמיון מכל מה שיש

במרכבה (רמ"ק), **וּמִרְאָה וְדְמִיּוֹן דְּאַתְחִזִּיא בְּעֵין הַשְּׁכָל** וגם אין

לו מראה ודמיון הנראה בעין השכל, אלא אנו רק מחויבין את מציאותו במהות שאיננה

מושגת לזולתו (רמ"ק). **דְּרַגִּין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, אֵינּוֹן רָכַב**

וּמְרַבָּתָא לְגַבִּיהּ, וְעֲלִיהּ לִית מֶאֶן דְּרָכִיב ולכן כל המדרגות

והספירות העליונות והתחתונות הם רק בבחינת רכב ומרכבה אליו שהאור הא"ס מתלבש

בהם, אמנם על הא"ס אין מי שרוכב עליו, ולכן צריך שלא נרחיקהו מפני רוממותו משום

הנהגה קטנה או גדולה אלא נייחס הכל אליו, מאחר שכל הפעולות נובעות ממנו, ועוד שלא יעלה במחשבתנו לומר שאם הוא משתתף בפעולות התחתונות יהיה מישוהו למעלה ממנו שמתעלה מעל הפעולות, כי לכן אמר שעליו אין מי שרוכב אלא הוא מקור כל הנמצא וממציא כל הנמצא (רמ"ק).

היסוד נקרא קשת – ר"ת תקיעה שברים תרועה כנגד אברהם יצחק ויעקב
קֶשֶׁת, סִימָן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה והנה ביארנו שהיסוד נקרא
 קשת והוא ר"ת של תקיעה [שנד] ש'ברים ת'רועה. **וְאֵינוֹן סִימָן**
מִרְכָּבָה דְּאַבְהֶן והם הסימן של המרכבה של האבות שבסוד חג"ת, מאחר
 שהתקיעה והשברים והתרועה מורים על החג"ת. **תְּקִיעָה, דְּאַבְרָהָם.**
שְׁבָרִים, דְּיִצְחָק. תְּרוּעָה, דְּיַעֲקֹב. דְּאַתְמָר בִּיה (במדבר כג)
וְתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ והנה סוד התקיעה שהיא קול פשוט הוא מצד אברהם החתום
 בחסד, וסוד השברים שהוא קול שבור המשבר את שיני הרשעים הוא מצד יצחק החתום
 בגבורה, וסוד התרועה הוא מצד יעקב החתום בת"ת שנאמר בו 'ותרועת מלך בו', דהיינו
 שהוא לשון רעות והתחברות מאחר שהת"ת מחבר את החו"ג. **וְג' גְּוֹנִין**
אַתְחַזִּין בִּיה, תָּוֹר סוּמָק וִירוֹק וביסוד הנקרא קשת נראים בו ג' גוונים
 של החג"ת שהם לבן אדום ירוק (שהוא צהוב שלנו) מאחר שהחג"ת נכללים בו.
וּמִסְטָרָא דְגְבוּרָה, אֶתְקַרֵּי (דף קל"א ע"א) (שמואל א ב) **קֶשֶׁת**

[שנד] והנה בתקיעה הסימן הוא אות ק' ולא
 אות ת' בכדי שלא נחליפה עם תרועה שגם

הלימוד היומי

לע"נ חכם יוסף משה עדס בן חיה אסתר זצ"ל

גְּבֻרִים חַתִּים והנה מצד הגבורה נקרא היסוד 'קשת גבורים חתים' [שנה], דהיינו שהיסוד פועל דין מצד הגבורה הנכללת בו. **וּמִסְטָרָא דִּימִינָא**, (יחזקאל א) **כְּמֵרָאָה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם** ומצד החסד שבימין נקרא היסוד 'כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם'. **כֹּד אֶתְחַזִּי בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם, אֶתְחַזִּי רַחֲמִי. וְכֹד אֶתְחַזִּי בְּלֹא מִטְרָא, אֶתְחַזִּי דִּינָא** והנה כאשר הקשת נראית ביום הגשם אז היסוד מראה רחמים על העולם, שהוא מראה שמפני שבועתו הוא מרחם על העולם, וכאשר נראית הקשת בעולם בלא מטר אז הוא מראה על הדין. **מְעוֹרֵב בֵּין מִטְרָא וְשִׁמְשָׁא, אֶתְחַזִּי דִּינָא וְרַחֲמִי כָּלִיל** ואם הקשת נראית ביום שהוא מעורב בין גשם לשמש, אז הוא מראה על כללות דין ורחמים כאחד שהוא בסוד הת"ת הכולל חו"ג. **וְהֵאֵי אִיהוּ ש' מִן שְׂדֵי, תִּלְת עֲנַפֵּי אֲבָהֶן, דְּאִינֻן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה, תִּלְת שְׂמָהֶן לְקַבֵּל תִּלְת עֲנַפֵּי אֲבָהֶן** והיסוד הוא רמוז באות ש' דשם שד"י שיש בו ג' קוים מצד ענפי האבות חג"ת, והם כנגד ג' שמות יהו"ה אלהינו יהו"ה שבפסוק שמע ישראל, מאחר שג' השמות האלו מורים על ענפי האבות חג"ת. **וּבְהוֹן י"ד אֶתְוֹן, בְּחוּשְׁבֵּן ד"י מִן שְׂדֵי. וּלְבוּשׁ דְּשְׂדֵי, מְטִטְרוֹן, דְּהֵכִי סְלִיק בְּחוּשְׁבֵּן שְׂדֵי** ובאלו ג' השמות יש י"ד אותיות והוא המשלים את אותיות ד"י משם שד"י, דהיינו שאות ש' הוא חג"ת ואותיות ד"י הם

אור הרשב"י

[שנה] וביאור פשט הפסוק הוא שהגיבורים הם חתים וחלשים כאשר ירצה השי"ת עם

הלימוד היומי

לע"נ חכם יוסף משה עדס בן חיה אסתר זצ"ל